

CONSELL MUNICIPAL DE SOLIDARITAT I COOPERACIÓ

Ajuntament de
la Seu d'Urgell

Sumari

- 4** Presentació de l'Alcalde
- 5** Presentació de la Regidora
- 6** Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació
- 8** Agermanament La Seu d'Urgell – Santa Rosa del Peñón
- 10** Amadeu Clausó
- 12** Càritas
- 14** Creu Roja
- 16** La Seu Solidària
- 18** Mans Unides
- 20** Pirineu amb el Sàhara
- 22** Cooperants a Bòsnia
- 24** Entrevista Lluís Anton Nodar
- 27** Entrevista Amadeu Clausó

Han col·laborat en aquest número:
ONG'S locals

Coordinació: Montse Eroles

Consell Municipal
de Solidaritat i Cooperació

Revista núm. 2 - 2009

Edita: Ajuntament de la Seu d'Urgell

Disseny i maquetació: Formes S.C.P.

Impremta: Grinver Arts Gràfiques S.A.

Diposit legal: B-33217-2008

La qualitat d'una ciutat

Hi ha molts termòmetres que amiden la qualitat d'una ciutat. Criteris urbanístics, de serveis públics i privats, de situació geogràfica, criteris econòmics, de vida cultural, de participació... Però ningú podrà negar que l'associacionisme entorn el món de la solidaritat és un bon element per prendre aquesta temperatura. En aquest sentit, és un autèntic honor com a alcalde presentar-vos aquesta publicació que detalla els projectes en què treballen les entitats solidàries que formen part del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació. Projectes de proximitat en alguns casos i d'altres de cooperació al desenvolupament, però en tot cas, fonamentats en un concepte de solidaritat ben entesa, és a dir, un procés horitzontal basat en el respecte mutu.

Desitjo que el contingut d'aquesta publicació us resulti interessant i a més us encoratjo a participar en les activitats que proposen les entitats solidàries de la nostra ciutat, que tan bona feina fan i que aprofiteu per agrair.

Albert Batalla i Siscart
Alcalde

Valors humans

La solidaritat constitueix un acte social, una acció que permet a l'ésser humà mantenir-se en la seva naturalesa de ser social. Cal fomentar i desenvolupar la solidaritat en totes les seves arestes, ja que no només és necessari dur a terme les accions que es requereixen en determinades zones desafavorides, sinó que també és fonamental d'aplicar quan algun dels nostres éssers estimats tenen algun problema en el qual la nostra ajuda o companyia siguin una aportació per millorar en certa manera la situació.

No és d'estranyar doncs, que la solidaritat es comporti com la base de molts altres valors humans o fins i tot, de les nostres relacions socials més valuoses.

En aquest sentit, la solidaritat ens permet sentir-nos units a altres persones en una relació que involucra sentiments necessaris per mantenir el funcionament social normal. En termes més generals, fins i tot pot permetre l'home sentir que pertany a determinat lloc, fa que desenvolupi sentiments de pertinença, manté els ciutadans units per lluitar junts per un mateix motiu, treballar per aconseguir una mateixa meta...

Aquest és el leimotiv del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació: treballar tots junts per una mateixa causa, aportar la nostra humil contribució a la construcció d'un món més just.

Anna Vives i Tarrés

Regidora de Solidaritat i Cooperació

Què és el Consell Municipal de Solidaritat i cooperació ?

L'Ajuntament de La Seu d'Urgell, en sessió plenària del dia 4 de juliol de 2005 aprovà la creació del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació.

El Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació és un òrgan de participació amb funcions consultives i assessores en matèries relacionades amb la promoció de la cooperació al desenvolupament i la solidaritat, que compleix, també, una funció d'eina sensibilitzadora i dinamitzadora de tots els subjectes actius del nostre territori.

La solidaritat i la cooperació al desenvolupament han de ser un referent comú que inspirei la nostra institució, les entitats i les ONG's de la nostra ciutat, i els grups de la ciutadania que vulguin establir les bases d'una societat més justa i solidària, i lluitar contra totes les formes d'exclusió que es manifesten de manera creixent en un context d'acceleració dels fenòmens de globalització econòmica.

Cal destacar que la solidaritat i la cooperació no són caritat, ja que la pobresa en què viuen molts pobles no es deu únicament a causes naturals o a problemes interns d'aquests països, sinó que molt sovint és fruit d'una explotació i d'uns interessos històrics i econòmics del Nord vers el Sud. Per això cal entendre la solidaritat com un deure, com una acció de justícia entre països rics i pobres.

Altres aspectes com el respecte als drets humans, la lluita per la pau i el desarmament, el respecte a la identitat històrica i cultural, el foment de l'equitat i la tolerància, la discriminació positiva d'aquells sectors doblement oprimits, el foment de la austeritat, del consum responsable, del comerç just, també han de ser objectius compartits d'aquesta lluita per la solidaritat i la cooperació.

La cooperació de la nostra ciutat ha de ser un element de construcció i visualització d'una alternativa de societat que es fonamenti en un marc de participació i diàleg,

i en l'exercici de la representació de la societat, mitjançant l'administració local com a eix gestor i de representació dels ciutadans i ciutadanes de La Seu d'Urgell.

Considerem la solidaritat i la cooperació com un tema on ha de presidir un ampli diàleg i consens entre les diferents forces polítiques i els diferents agents socials de la nostra ciutat, amb l'objectiu de donar confiança als ciutadans i ciutadanes tot i garantint la transparència en la gestió del pressupost de Solidaritat i Cooperació, que es coneix com el 0,7% del pressupost municipal.

El Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació és compost per l'Alcalde, la Regidora de Solidaritat i Cooperació, un/a regidor/a representant de cada grup de la corporació municipal, un/a representant de cada associació, entitat, col·lectiu o ONG sense ànim de lucre, que tingui entre els seus objectius estatutaris la solidaritat internacional i la cooperació al desenvolupament, i el tècnic municipal de Solidaritat.

Posem cara al Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació...!

Agermanament La Seu d'Urgell - Santa Rosa del Peñón

Com cada any, des de l'estiu de 2005, enguany els voluntaris per a l'Agermanament han tornat a viatjar a Santa Rosa del Peñón.

Abans d'aquest viatge però, hi ha el treball dels voluntaris per poder recaptar fons i destinar-los als projectes plantejats. Per aquest motiu, el dia 4 de juliol vàrem realitzar el sopar solidari a la Plaça del Carme amb la presència d'un convidat especial, el cantautor Abraham Castellón, fill del nostre poble agermanat.

Amb els diners recaptats, ens plantegem la continuïtat d'un projecte que ja tenim endegat: una sèrie de cursos de formació en costura. Aquest projecte es va iniciar amb l'aportació dels fons recaptats per l'ONG SOM de Solsona i, vista la gran acceptació que ha tingut, ara ens plantegem poder garantir el treball de les dones formades. La idea és facilitar-los una màquina de cosir que elles aniran pagant poc a poc amb els ingressos que aconsegueixin del seu treball. Aquesta sembla una bona font d'ingressos per a les dones de les comunitats més aïllades, per les quals és molt difícil poder buscar una feina en una zona rural tan apartada.

A banda d'això, durant el viatge dels voluntaris, la tasca principal ha estat l'elaboració d'un estudi i projecte per portar aigua a una de les comunitats de Santa Rosa, El Charco. En aquesta comunitat, com en la majoria d'elles, encara no hi ha aigua potable a les cases i els seus habitants s'han de desplaçar alguns quilòmetres per poder-la aconseguir. D'altra banda, també s'ha prioritzat poder restablir contactes amb el grup de

voluntaris que treballen des de Nicaragua. Les comunicacions amb la població de Santa Rosa sovint es veuen dificultades per les fortes tempestes que malmeten tant la línia telefònica com internet. Això ens havia dut a perdre el contacte amb la nostra contrapart a Santa Rosa, dificultant també l'elaboració i seguiment dels projectes. Però, gràcies a la visita dels voluntaris, aquests llaços es van refermant any rere any i ens permeten saber de primera mà totes les dificultats que hem d'anar superant.

En aquest darrer viatge, els voluntaris han inaugurat les obres que han portat aigua a Mina La India, que s'havien projectat l'any 2006 i s'ha continuat donant suport als equips de futbol creats l'any 2007.

Ara, un cop retornats a casa, ens queda seguir treballant, amb ganes i il·lusió, per tirar endavant els projectes de desenvolupament dels nostres germans nicaragüencs.

**VOLUNTARIS
SANTA ROSA DEL PEÑÓN
NICARAGUA 2008**

Amadeu Clausó.

Cooperant al Perú

El meu proper projecte, a desenvolupar entre els mesos de gener i març del proper any, consistirà en l'ampliació de la infraestructura física existent del Centre d'Educació Especial Sant Jaume Hilari Barbal, a Abancay, regió d'Apurímac al Perú.

Us detallaré la idea al voltant de la qual es desenvoluparà la nova infraestructura:

- Al primer nivell hi haurà quatre columnes.
- Al segon nivell hi haurà una zona de 66 m² assentada damunt d'aquestes columnes, destinada a una gran taller múltiple, per treballs manuals i aprenentatge. Tota l'àrea implementada amb els materials adients i un servei higiènic complet amb alguns punts d'aigua per a necessitats posteriors.

- Al tercer nivell, també de 66 m², hi haurà unes cinc habitacions, sala d'estar i bany complet comú i exterior. Aquesta planta servirà per acollir els voluntaris/es que venen d'arreu a treballar a l'escola.

Els cost aproximat de tota la construcció, de l'ampliació a nivell d'acabats en general i en condicions immediates d'habitabilitat, és d'uns 28.000 €.

Aquest mes d'agost passat, hi ha hagut quatre voluntàries: dos fisioterapeutes, una psicòloga i un terapeuta ocupacional. Venen d'universitats de Madrid, Astúries i Burgos. Acuden a l'escola a realitzar unes pràctiques sobre els estudis realitzats.

Després d'esmerçar-hi molts esforços, he aconseguit que els pares dels nens i nenes discapacitats s'associïn: una associació legalment constituïda, amb els seus estatuts,

registrada... D'aquesta forma tenen força jurídica i el govern els podrà donar alguna ajuda econòmica i material.

A més a més, s'ha signat un conveni amb una ONG que opera amb algunes universitats del país, fet que ens facilita el poder demanar voluntaris/es que es necessitin segons l'especialitat que hagin cursat.

En aquest moment hi ha 78 nens i nenes matriculats a l'escola, amb una assistència diària d'uns 58 nens, que van des de l'any i vuit mesos fins a l'alumna més gran, que té 20 anys i que ajuda a tenir cura dels més petits.

Amb el nou projecte, l'aula de tallers actual, passaria a ser un altre saló i es podria atendre uns quants nens i nenes més.

Durant aquests mesos que he passat a Perú, maig, juny i juliol, hem

implementat amb tres màquines més la sala de fisioteràpia, també la sala de psicomotricitat i s'han comprat 90 jocs per diferents edats i discapacitats.

Aquest any, també, hem estrenat un petit autobús adaptat de 12 places, que ens serveix per transportar els nens i les nenes discapacitats cerebrals severes. Anem a buscar-los a primera hora del matí a casa seva, i els retornem a la una del migdia. Aquest nens i nenes no venien a l'escola i llur recuperació és molt lenta però efectiva.

Si voleu més informació, si voleu veure Dvds, vídeos.... el meu telèfon és: 690932224.

Càritas La Seu d'Urgell

Què és Caritas

Entenem CARITAS com l'organització que l'Església s'ha donat a si mateixa per expressar la seva identitat i la seva missió enfront de la realitat de la pobresa que segrega una societat d'abundància i d'egoisme. De fet, CARITAS és la mateixa Església en el seu servei caritatiu i social.

El repte de CARITAS és el servei als pobres, i per afrontar aquest mandat s'han de donar els passos següents:

Atansar-se a les persones concretes, veure les necessitats del seu entorn, donar respostes adequades, obtenir i utilitzar recursos, implicar al màxim la resta de la societat a través de les institucions, cristianes o no, de caire solidari. No aconseguirem, però, el nostre objectiu si no ens plantegem seriosament el fet de ser promotors d'una nova humanitat per a la societat i pel món de cada temps i de cada lloc. Es per això que la formació de CARITAS ha de partir sempre de l'anàlisi de la realitat i d'una lectura creient de la mateixa.

Quina és, doncs, la missió de CARITAS en el sí de les Parròquies?

L'Encíclica DEUS CARITAS EST defineix CARITAS com a "exercici de l'amor per part de l'Església com a comunitat d'amor".

Sota aquesta premissa que no hem de perdre de vista, la missió de CARITAS en el sí de la Parròquia la podem resumir en els següents aspectes: solidaritat en el dia a dia; posar en evidència les necessitats; fer de la Parròquia un lloc de referència; ser expressió d'una Església austera, despresa i solidària amb les altres institucions locals; tenir consciència crítica i anàlisi; oferir servei als pobres; procurar la integració en les estructures locals de comunió i participació solidària; facilitar espais d'encontre i intercanvi.

Els voluntaris de Caritas

Com es pot, però, portar a la pràctica tot aquest cúmul d'intencions?

Totes aquestes idees no serien viables sense l'existència dels voluntaris i treballadors que conformen l'estructura física, palpable, de CARITAS i que, estiguin tots ells impregnats de l'esperit que ha d'inspirar totes les seves accions.

Els voluntaris som persones que, independentment de les nostres creences, adquirim un compromís que suposa una decisió personal de compartir esforços per obtenir unes finalitats concretes. El compromís suposa un itinerari que ens implica personalment però que no significa que nosaltres siguem el centre de referència d'aquest itinerari. Ser voluntari suposa involucrar-se en la construcció d'un projecte compartit, i això representa l'acceptació d'unes normes concretes que conformen el projecte i que, moltes vegades, exigeix el sacrifici d'algunes prioritats personals. Tothom pot ser voluntari sense cap mena de discriminació de tipus social, de creences, o raça, sempre que es respectin les finalitats de la institució per la qual es treballa.

Per CARITAS els voluntaris no són una realitat circumstancial, sinó un element

essencial de la seva identitat. Són persones que, d'una forma gratuïta i solidària, s'apropen als pobres i s'ocupen i preocupen d'acollir, escoltar, orientar, ajudar, sostenir i aixecar a tots aquells ciutadans empobrits i maltractats per la societat.

- El voluntari ha d'estar compromès amb una societat més justa.
- Ha d'ésser actiu aportant no només els treballs realitzats si no també una actitud coherent.
- Ha d'ésser capaç d'organitzar-se i participar en respostes collectives en front de l'individualisme cada cop més vigent.
- Cal que tingui disponibilitat per a l'acció i per la formació permanent.
- El voluntariat és un procés que es va desenvolupant dia a dia a través del treball, la formació i l'acompanyament.

Hem de tenir, doncs, molt clars els principis que inspiren les nostres actuacions perquè, tot i la feblesa de la naturalesa humana, sabem sempre cap on volem anar i ens esforcem per anar assolint petites fites assequibles que ens vagin acostant cada cop més als objectius que ens proposem. No ens ha de desanimar la manca de resultats immediats: sembrem per tal que la collita sigui pròspera per a qui la reculli, no importa qui sigui.

Creu Roja

Qui som

Som la representació a la comarca de l'Alt Urgell de l'organització internacional de la Creu Roja.

La força de la Creu Roja radica en els seus voluntaris. Són ells qui actuen per tal que les persones grans se sentin el menys aïllades possible, atenen a les víctimes d'accidents i participen en rescats, eduquen a joves en valors, juguen amb nens malalts en centres hospitalaris, col·laboren en la inserció de persones immigrants, participen en programes d'atenció a dones víctimes de la violència domèstica..., en definitiva, lluiten per una societat més justa i solidària (presons, catàstrofes, guerres, etc).

Humanitat, Imparcialitat, Neutralitat, Independència, Caràcter Voluntari, Unitat i Universalitat. Aquests són els principis fonamentals del Moviment Internacional de Creu Roja i la Mitja Lluna Roja. Un codi de conducta i ideari que constitueixen la identitat de la Institució en tots els seus àmbits i nivells d'actuació.

Els voluntaris i voluntàries de Creu Roja a l'Alt Urgell som gent com tu. Persones amb inquietuds solidàries que dediquem una part del nostre temps d'oci a ajudar els altres. A més, des del voluntariat, tenim l'oportunitat de relacionar-nos i conèixer persones com nosaltres. Persones que pensem que juntes podem fer que el nostre entorn sigui millor.

Què fem

La missió de la Creu Roja és esser cada vegada més a prop de les persones vulnerables, a través d'accions de caràcter preventiu, assistencial, rehabilitador i de desenvolupament, realitzades especialment per Voluntariat.

Aquests són alguns dels projectes que es duen a terme des de la Creu Roja a l'Alt Urgell:

- Cursos de Formació (TTS – Primers Auxilis - ASI)
- Serveis Preventius
- Servei de Teleassistència
- Voluntariat Social
- Suport en grans emergències i catàstrofes
- I altres projectes com Cooperació Internacional, xerrades de primers auxilis, salut i drogues i col·laboració amb altres entitats en diferents projectes comuns.

Si vols col·laborar amb Creu Roja, tens dos vies per a fer-ho:

Voluntariat: Vine a la nostra oficina i informa't sobre què representa ser voluntari de Creu Roja i com podeu compartir el vostre temps lliure, per poc que sigui, amb les persones que ho necessiten.

Socis: Tu també pots ser soci de Creu Roja i sumar-te a les més de 800.000 persones que ja ho són, i als més de 156.000 voluntaris que gràcies a l'ajuda dels socis atenen a 3.500.000 persones cada any.

Creu Roja

Av. Parc del Segre, s/n
(al costat dels Bombers)
alt_urgell@creuroja.org
Tel. 619 753 659

La Seu Solidària

Vacances solidàries en família

Membres de La Seu Solidària van viatjar el gener del 2008 a Gàmbia (un petit país africà envoltat de Senegal). El que era un viatge de turisme en família es va convertir, a més a més, en unes vacances solidàries, ja que és impossible quedar-se immòbil davant de tanta necessitat.

En un principi, una família de La Seu d'Urgell formada per la Carlota i el Jordi i els seus fills (de 4 i 6 anys) van iniciar l'any 2008 una roda solidària en una escola molt pobra de Gàmbia. Aquesta roda la va continuar la família Canut formada per la Laura, el Joan i les seves filles (Núria de 12 i Laia de 17 anys). Però aquesta roda la va continuar l'estiu 2009 la família Duelo-Isern (en Miquel, la Carme i les seves filles: Maria i Anna) i darrerament la Cristina i la Marta.

Què hi ha a Gàmbia?

No hi ha monuments emblemàtics, ni safaris turístics, ni platges paradisiàques, ni cap centre comercial, ni... Doncs, **què hi ha?** Sobretot pots **gaudir de les persones**. Gent amable i acollidora (és impossible marxar d'allí sense que et convidin a casa seva), generosa, familiar, tranquil·la i molt agraïda. Els gambians viuen en petites aldees dins d'un entorn natural impressionant. Cabanes on conviuen famílies de 5 o més fills que es dediquen a les tasques agrícoles o de pesca amb uns mitjans

molt rudimentaris. El temps a Gàmbia sembla que no hagi passat: les dones molen el gra a mà i moltes tasques es realitzen sense cap intervenció de mitjans moderns.

Malgrat les mancances amb les que els gambians conviuen diàriament, els turistes gaudeixen de bones instal·lacions hoteleres. Viatjar a un país del tercer món esdevé una forma enriquidora de passar unes vacances solidàries en família o amb amics.

Gàmbia és un país pobre, però tranquil i molt segur. Cal aprofitar això per endinsar-se en l'Àfrica interior fins al poble de Juffreh (on va néixer l'esclau Kuntakinte, protagonista de la novel·la "Raíces"). Allí es va engegar un procés de solidaritat que va culminar el 2008 quan l'Ajuntament de La Seu d'Urgell va atorgar a l'ONG "La Seu Solidària"

la subvenció per a **LA CONSTRUCCIÓ D'UN HORT A L'ESCOLA de Juffreh per un import total de 4.361,76 €.**

Estem convençuts que la construcció d'aquest hort generarà oportunitats interessants sobretot perquè:

- Produirà recursos tot i **generant ingressos** per a l'escola i de retruc per a la comunitat a la que pertany.
- Des de l'escola s'estendran **els coneixements bàsics** relacionats amb les activitats de l'hort en una comunitat eminentment agrícola.
- Indirectament pot **millorar la salut** dels alumnes tot i que hi ha intenció de promoure l'intercanvi de productes de l'hort per a aquelles famílies més necessitades.

Ara bé, des de La Seu Solidària considerem com a clau que aquest projecte es faci des de l'ESCOLA ja que, a més a més de la construcció de l'hort, els alumnes i també els veïns comptaran amb els estris i sistema de regadiu adients per poder millorar la producció agrícola. L'hort promourà l'esforç i el treball dur entre els alumnes, ja que esforçar-se i aprendre és la clau per poder millorar la qualitat de vida. D'aquesta manera els nens i nenes, i de retruc els veïns, esdevindran el motor de millora del seu entorn.

Mans Unides , ¡Cinquanta anys!

Un grup de dones d'Acció Catòlica recull l'any 1959 el missatge llançat pel Fòrum de Roma, amb el propòsit de combatre tres manifestacions de la fam: de Pa, de Cultura i de Déu. Així va néixer la primera campanya de Mans Unides contra la fam.

La nostra manera de treballar, com ja és sabut, es materialitza mitjançant projectes molt concrets. En aquests anys se n'han fet tres mil cinc-cents de caràcter sanitari; tres mil per a la promoció de la dona; quatre mil centrats en l'agricultura; sis mil amb projecció de tipus social, i vuit mil de caire educatiu. També s'ha donat menjar a dos-cents cinquanta milions de persones. Podríem dir que s'han complert dues missions que no són pas contradictòries, malgrat que moltes vegades se les vol enfrontar: ensenyar a pescar i donar peixos.

Des de La Seu hem contribuït també, i gràcies a tots, a fer grans les xifres abans esmentades. Així, per exemple, l'any passat el nostre projecte el vam destinar a una de les regions més pobres de l'Índia. Com que en moltes ocasions en aquests països les dones se n'emporten la pitjor part, ja que treballen al camp i a casa, hem procurat d'ajudar-les en aquests dos àmbits, amb la col·laboració inestimable d'unes religioses que els procuren una formació integral, encaminada a resoldre llurs economies, elevar la seva atenció sanitària (amb la creació d'un centre d'assistència), així com millorar les tèc-

niques de conreu per a obtenir uns rendiments superiors en la seva agricultura. Aquest projecte s'estén a trenta-dos nuclis de població i ha tingut un cost de vint-i-cinc mil euros, ja satisfets.

L'any vinent ens han assignat un projecte a l'Àfrica, amb el propòsit majorment de fer pous per tractar de satisfer les grans necessitats que en aquesta ordre pateixen les poblacions d'aquest continent.

La nostra presidenta ens repeteix tot sovint: Tant de bo Mans Unides desaparegués! Això voldria dir que la fam i les necessitats del món s'haurien acabat.

Pirineu amb el Sàhara

Quan arribes per primer cop als campaments de Refugiats Saharauis de Tindouf, creus que estàs en un somni irreal; sembla impossible que en un lloc tan inhòspit com és la Hamada algeriana hi pugui haver vida i que algú hi pugui viure.

Amb condicions climatològiques adverses, amb condicions sanitàries precàries, on no hi creixen ni flors ni plantes, on tot és d'un monocrom marronós... en aquest lloc fantasmagòric i quasi irreal, hi viuen homes, dones, nens i nenes que fa 34 anys que lluiten per sortir-ne i tornar al seu país, un país amb mar, amb recursos naturals, un país on realment es pot viure dignament.

Mentre tot això no arriba, en el seu dia a dia porten per bandera una rialla i tenen com a denominador comú l'hospitalitat i donar tot el no res que no tenen. Cada vegada que viatges als Campaments fas un curs avançat de manera de viure, comproves que amb menys també podem passar i que les necessitats materials les marquem nosaltres mateixos. Mai tens un no de ningú. Sempre he pensat que a nosaltres ens costaria molt viure en aquestes condicions encara que, com diuen, les persones som com animals que ens adapten a tot. Que dur que és viure sense quasi aigua, amb temperatures a l'estiu al voltant dels 50°, amb poc menjar... Quin món més injust estem fent entre tots, tot i que de vegades ho miren des de la

llunyania i pensem que no va amb nosaltres.

Hem de tenir present que som uns privilegiats, perquè no està al nostre abast triar on hem nascut i en funció d'una cosa tan simple com aquesta tens una vida o una altra. És molt injust.

Com també és molt injust que l'estat espanyol doni l'esquena a totes aquestes persones, moltes de les quals tenen, fins i tot, carnet d'identitat espanyol i llibre de família, ja que es tractava de la 54a província; i no tan sols no proven de solucionar la problemàtica, sinó que es pren part a favor del Marroc.

Només una breu dada: l'informe presentat al Congrés dels Diputats per la secretària d'estat de Comerç, Silvia Iranzo, destaca una vegada més que el Marroc, amb vendes per valor de 113,90 milions d'euros (enfrent només d'11,13 l'any 2007), es va convertir en el ter-

cer client de la indústria militar espanyola i el primer fora d'Europa... Sobren les paraules, ja que per part del Govern després es parla de neutralitat. Com sempre, primer el negoci i després les persones.

Fora de tot aquest món, gairebé de pel·lícula, durant tot l'estiu gaudim de tenir a la nostra vora els grans ambaixadors sahrauís: els nens i les nenes que amb la seva energia, les seves rialles, amb el "com tu vulguis", ens apropen a un món que també existeix a només 3 hores d'avió de Barcelona, i a través d'ells ens adonem que el problema sahrauí és més viu que mai i que hi tenim un deute històric. Esperem i desitgem que un altre món sigui possible.

Inch Allá

**PIRINEU
AMB EL SÀHARA**
pirineusahara@gmail.com

pirineusahara@gmail.com
607334063

Cooperants a Bòsnia

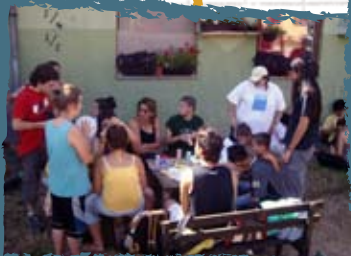
Trenkalòs, Grup en moviment

Dels Pirineus als Balkans

Des de l'any 2006 grups de joves de l'Alt Urgell han participat en les activitats organitzades per l'associació Trenkalòs a Bòsnia i Hercegovina. Aquestes activitats es desenvolupen en el marc dels camps de treball que aquesta organització barcelonina ha promogut dins el seu projecte Dobrodošli de sensibilització i formació en cooperació internacional. Fruit d'aquestes estades, aquest darrer any i mig, un grup de joves de la Seu d'Urgell i comarca han pogut experimentar i copsar vivències especials en un territori desconegut o potser parcialment oblidat per la gran majoria de la població, que encara no fa 15 anys va patir un cruel guerra mentre aquí la gent celebrava els Jocs Olímpics de Barcelona 92.

S'ha estat en contacte directe amb la població civil, famílies desplaçades dels seus pobles per culpa d'una guerra i que actualment encara resten en camps de refugiats. S'han compartit vivències, activitats lúdiques pels més petits, històries personals i globals, sentiments diversos i a voltes contradictoris, àpats, homenatges... amb persones a qui de vegades els costa encaixar que gent desconeguda vinguda de lluny i s'interessi, després de 15 anys, per la seva situació i la seva evolució personal i social. Potser és aquest l'esperit de la cooperació internacional que ha fet que la recerca activa dins

d'aquest camp hagi promogut vies de continuïtat en aquesta col·laboració entre la comarca de l'Alt Urgell i Bòsnia.

Arrel d'això, s'ha promogut un projecte de cooperació al camp de refugiats de Mihatovici (Bòsnia i Hercegovina), subvencionat per la regidoria de Solidaritat i Cooperació de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, a través del 0,7% municipal, i d'actuacions puntuals dels cooperants, com la venda de còmics de temàtica solidària durant la diada de Sant Jordi, la Fira de la Seu o en les diverses xerrades que s'han realitzat. El projecte consisteix en la creació d'un sistema de beques de mobilitat i material per alumnes d'Educació Secundària i Superior, com a prevenció de l'abandó

escolar, que ha pretès els següents objectius:

- Col·laborar en el desenvolupament econòmic i social de Bòsnia i Hercegovina a través del foment de l'educació en els més joves.
- Compensar, en part, el greuge i l'exclusió que suposà la neteja ètnica soferta a Bòsnia.
- Fomentar el no abandó de l'educació com a foment de la formació dels joves del camp de Mihatovici.
- Promocionar la continuïtat dels estudis com a factor protector de conductes de risc, com el consum de substàncies o la ociositat, molt presents en la vida quotidiana del camp de refugiats.
- Potenciar que l'ajut de la beca serveixi com a base d'estalvi de la família per a anys acadèmics posteriors, no creant dependència de la mateixa.

En una primera fase del projecte, es va fer l'estudi de la realitat de les famílies amb fills en edat d'educació secundària i superior, i les dificultats que per ells suposa poder disposar dels ingressos o els recursos suficients per poder enviar-los a estudiar a Tuzla (ciutat més propera on cursar estudis secundaris i universitaris). La major part dels pares i mares resten a l'atur a expenses de petits treballs esporàdics o minses ajudes per a les vídues, els orfes o combatents de guerra.

En una segona fase, les famílies identificades han rebut un ajut econòmic per al transport i el material escolar. La beca esmentada serà efectiva per aquest proper curs 2009/10 i enguany se n'han beneficiat 33 famílies, amb un total de 42 joves estudiants.

Dels Pirineus als Balcans
Trenkalòs- Grups en Moviment
trenkalosalturgell@gmail.com
25700 La Seu d'Urgell

L'entrevista

En les diferents edicions de la publicació del Consell Municipal de Solidaritat i cooperació, anirem entrevistant els seus membres.

Enguany és el torn del Lluís Anton Nodar i de l'Amadeu Clausó

Lluís Anton Nodar. Director de Càritas Parroquial de la Seu d'Urgell

La solidaritat va lligada al treball en equip. Es basteix sobre una qualitat humana que fa reflexionar el món: el saber escoltar, l'única manera de descobrir on són els problemes i solucionar-los. A més a més, a la persona solidària se li suposa una actitud de discreció i de renúncia a qualsevol tipus de protagonisme. Així ho entén en Lluís Anton Nodar, director de Càritas Parroquial de la Seu d'Urgell, que afegeix que la tasca solidària no pot esperar resultats immediats. És per això que confia que la feina que es du a terme actualment des de l'organització reculli els fruits en el futur, quan ja hi hagi algú altre al capdavant d'un munt d'iniciatives enfocades a mitigar els problemes socials i denunciar-los.

Quins són els eixos de treball de Càritas a la Seu?

En primer lloc, cal posar Càritas al seu lloc. No som una ONG, sinó una entitat d'Església. Això ens marca el camí que hem de fer i com fer-lo. L'església s'ha dotat amb la nostra organització d'una eina per fer front als problemes actuals de la societat. A partir d'aquí, la nostra funció no és fer caritat, sinó lluitar i treballar perquè la gent que es troba en una situació difícil se'n surti. No fariem bé si ens limitéssim a donar. En un altre ordre de coses, gaudim d'una gran credibilitat perquè ens avala la feina feta i la nostra transparència.

Parlins dels projectes que s'estan duent a terme a la Seu.

Càritas vol aconseguir una comunitat més acollidora i solidària i les nostres línies d'actuació se centren en ajudes puntuals als més necessitats de la Seu i comarca i en activitats de sensibilització dels ciutadans envers la caritat i la justícia social. Actualment treballem amb el rober i la botiga 'Grapats'

(de roba de segona mà), de la qual n'estem molt satisfets. Alhora, tenim un espai de Comerç Just al mateix local, a l'avinguda Salòria, i participem en les campanyes d'emergència de Càritas Espanyola quan es produeixen catàstrofes naturals. Oferim serveis d'atencions directes, d'acollida i assistència, amb l'aportació d'aliments bàsics, ajuts de farmàcia o econòmics i suport als transeünts i als immigrants. D'altra banda, també participem en projectes d'inserció laboral, organitzem un espai que possibilita l'adquisició d'uns hàbits i pautes de comportament vinculats amb l'estudi en el temps de lleure dels infants, i hem iniciat una campanya d'acompanyament de la gent gran.

El voluntariat és un dels elements que caracteritzen Càritas. Qui pot fer-se voluntari?

A Càritas de la Seu d'Urgell tenim 141 socis i hi treballen més d'una vintena de persones de forma desinteressada. Els voluntaris són els braços, els peus i les cames, 'el tot' de la nostra organització. En aquest sentit, tenim sempre oberta una campanya de captació de persones que volen treballar en el món de la solidaritat. És gent que, independentment de les seves creences, es compromet amb nosaltres per col·laborar en un projecte global, aportant valors de compromís. Ens agradaria, però, aconseguir engrescar la gent jove de la Seu en aquestes iniciatives. Entenem que la franja d'edat dels 16 als 18 anys es difícil que s'hi involucri, ja que es veu obligada a marxar de la ciutat per anar a estudiar. Això es nota.

Quines són les necessitats que heu detectat a la ciutat? A qui ajuda Càritas?

És evident que el perfil de la persona que es beneficia dels serveis de Càritas ha canviat. Hi ha gent que no havia demanat mai i que a causa de la conjuntura econòmica negativa ara pateix un canvi de vida molt difícil de portar socialment. Aquest primer semestre del 2009 hi ha hagut un increment del 50% de les peticions d'ajut. Ja sumem tantes atencions com en tot

L'any passat. D'altra banda, és curiós analitzar qui són els beneficiaris. S'ha atès 182 immigrants i 212 persones autòctones. Hi ha més gent d'aquí que de d'altres països. Alhora, també cal destacar que més dones que homes han estat atesos a Càritas. Un total de 232 dones enfront de 162 homes. Tots les peticions d'ajut que ens arriben, s'estudien. No hi ha excepcions.

La crisi econòmica fa més necessària la solidaritat. La societat actual, molt individualista, està preparada per entendre-ho? La pèrdua de valors és definitiva o encara queda l'esperança que es recuperin?

Hem de lluitar per recuperar els valors ètics i morals. Cal treballar molt per tornar a prioritzar qualitats humanes que eren i continuen essent vàlides, com ara la solidaritat. Depèn de l'actuació d'entitats com la nostra el fet que es pugui fer arribar aquest missatge a la gent. Sóc optimista i penso que cal confiar en les persones. De fet, la societat està formada per un gruix de població que continua gaudint ajudant els altres i que ho fa a canvi de res.

Les campanyes d'Emergència ja impliquen una xarxa solidària més àmplia, com la de Càritas arreu del món. La resposta és bona quan es plantegen aquest tipus d'iniciatives? És més fàcil la solidaritat a casa que lluny de la Seu?

Doncs, curiosament, a vegades les campanyes de solidaritat que ens arriben a través dels grans mitjans de comunicació o que se centren en catàstrofes molt greus que passen lluny de casa, funcionen més bé que el fet d'ajudar la gent de més a prop. Malgrat tot, hi ha moltes persones que es bolquen en els problemes d'aquí. És evident que en el món de la solidaritat sempre hi ha coses a fer i existeixen unes necessitats d'ajut que cal atendre i difondre. Nosaltres organitzem festivals benèfics, durant l'any rebem visites escolars... Sabem que cal estar presents en el dia a dia de la ciutat i explicar que a la Seu i la comarca també hi ha necessitats, com a tot arreu. Cal denunciar-ho per mobilitzar tothom.

Quina és la col·laboració de Càritas al Consell Municipal de Solidaritat? Creu necessària la coordinació de totes les entitats solidàries de la Seu?

La nostra organització té el màxim interès per sumar esforços i no restar-ne. La coordinació és bàsica per tal de no solapar-nos o no fer la feina endebades. Al Consell Municipal, del qual aviat se'n tindrà els estatuts, es parla de tots els projectes i en sorgeix la col·laboració, que és molt important per potenciar aquelles iniciatives en les quals treballem.

Amadeu Clausó. Cooperant al Perú

L'Amadeu Clausó enumera amb facilitat tres paraules vinculades a la solidaritat: l'honestetat, l'entrega i la no discriminació. Són els conceptes que intueix que donen garantia a l'esforç d'ajudar aquells que ho necessiten, malgrat que sap que no tothom els té en compte. De fet, lamenta que la manca de transparència d'algunes ONG hagi minat la confiança de la gent. Tanmateix, sap que la feina ben feta, la que va més enllà de les paraules i projectes buits d'ànima, també obté recompensa. A Abancay, la capital de la regió d'Apurímac, al Perú, se'l coneix com a 'profe Amadeu'. És un més en una zona on la pobresa és endèmica. Allà hi ha aixecat una escola i vetlla per una bona colla de nois discapacitats.

Expliqui'ns el seu projecte solidari: com neix, quin és el seu present i quins són els seus plans de futur.

Actualment estic involucrat en dues iniciatives relacionades amb l'escolarització. Treballem amb un centenar de nens i nenes, que van a escola de forma gratuïta. Els ensenyem higiene, els dotem de material escolar, els ajudem en allò que cal i, sobretot, els traiem del carrer. L'altre projecte és l'escola per a nens i nenes discapacitats. Hi assisteixen una quarantena de joves de menys de dos anys i fins als 16. Compten amb l'ajut de professionals i disposen de fisioteràpia, psicomotricitat, ordinadors, menjador, biblioteca i, fins i tot, d'una banyera d'hidromassatge que funciona amb plaques solars. Pròximament s'afegirà un nou nivell de 65 metres quadrats on s'hi faran tallers i també una zona amb habitacions per als voluntaris que s'hi desplacen any rere any. També s'ha adquirit un vehicle per traslladar-los.

L'Amadeu Clausó ha estat sempre lligat a entitats solidàries i també a àmbits ciutadans diversos. Per exemple, va ser president de Càritas, membre de la Seu F.C, i també alcalde de Martinet del 1995 al 2003. Això li ha servit per tirar endavant tots els projectes al Perú?

Sens dubte (riu), aquestes experiències m'han ensenyat a moure'm i saber obtenir allò que m'he plantejat. Així, per exemple, el fet d'haver estat alcalde m'ha ajudat a tenir clar un bon projecte arquitectònic per a l'escola. Així mateix, la recerca de fons també l'he apres a vinculat a un club esportiu.

Evidentment, tot això m'ha anat bé, però, sobretot, el que m'ha calgut és barrejar-me amb la gent d'allà i viure i seure a taula amb ells. Només així he pogut aprofitar els meus coneixements i experiències.

Com es passa de parlar de 'solidaritat' a treballar-hi seriosament? Per què fa aquest pas?

L'any 2003 vaig decidir viatjar a Abancay com a voluntari durant tres mesos. Era una experiència que m'atreia molt, malgrat que ja havia col·laborat en temes solidaris a la Seu. Després de comprovar les pèssimes condicions de vida d'allà, vaig pensar que si podia fer alguna cosa per apaivagar-les, calia que la fes. Des de llavors, cada any m'hi he desplaçat un bon període de temps. Allà vaig promoure una especialitat de magisteri per atendre nois discapacitats que, tot i que estaven 'amagats', n'eren més de 7.500 a la regió. El 2006 s'inaugurava una escola per a ells en uns terrenys traspassats per 'La Salle'. El projecte s'ha anat consolidant i creixent. El govern de la zona ara també hi està involucrat.

Què és per a Amadeu Clausó una persona solidària? Com actua i què fa?

Algú solidari és algú que calla molt i treballa molt. Poques paraules i molts fets. Això és el que funciona. D'altra banda, jo crec que una persona que només dóna diners també és solidària, perquè ho fa pels altres i de forma desinteressada. Sóc feliç veient la gent que creu en mi i que em confia la seva parcel·la de solidaritat.

Per fer realitat un projecte com el que vostè ha tirat endavant a Abancay, quins són els factors externs que més hi ha contribuït? És més important la tossuderia i la feina feta o la sort?

La insistència és molt important. Cal trucar a moltes portes i parlar molt i endur-se més d'un desengany. De tota manera,

cal ser valent, plantar cara a allò que creus injust i, sobretot, fer-ho tot amb honradesa. Malgrat que al Perú la pobresa s'intenta amagar perquè al govern no li interessa una imatge negativa, el meu projecte ha aconseguit un suport institucional important. Fins i tot m'han demanat de dirigir projectes educatius. Això és un bon senyal.

I què me'n diu dels diners? Què cal per 'fer calaix' per als somnis?

La gent sempre ha respost molt bé als projectes que he els he proposat. Només tinc paraules d'agraïment. En aquest punt, jo crec que és imprescindible transmetre acuradament allò que un ha viscut i que ha vist en primera persona.

La feina no s'acaba mai. Com explicaria vostè a algú que ho desconeix la importància d'ajudar països com el Perú?

És difícil. La mateixa gent d'allà desconeix com es viu al país. A la regió on treballa més d'un 60% de la població es troba immersa en la pobresa i més d'un 30% viu en la pobresa extrema. A poca distància hi ha nens i nenes als quals ningú els ho ha fet plantejar mai, això. També el govern n'és el culpable. I les multinacionals. No es pot esperar gaire d'un país que està a la cua en àmbits com l'ensenyament i la sanitat. El Perú considera que l'escola i els hospitals no són prioritaris, quan realment són el motor d'una societat.

Es deixa donar un cop de mà la gent d'allà? Quines barreres ha hagut de traspasar?

Les meves primeres setmanes a Abancay van ser molt dures. Hi ha un rebuig frontal als espanyols, pel seu passat colonitzador. Tanmateix, amb una xerrada els vaig fer entendre que jo era al Perú per treballar i que comprenia una part de la seva història. Es van sentir bé quan els vaig reforçar la seva identitat lingüística i els vaig animar a defensar la seva llengua, el 'quechua', de la mateixa manera que nosaltres defensem el català.

Què se sent fent balanç de la feina feta?

És engrescador i il·lusionant veure funcionar l'escola i que els nens estiguin ben atesos. Els pares han rebut un ajut que era impensable fa un temps. A més, el projecte ha estat triat com a 'escola pilot' per la seva organització i muntatge.

Com valora el funcionament del Consell Municipal de Solidaritat de l'Ajuntament de la Seu? Quin suport n'ha rebut?

Des de l'Ajuntament s'ha finançat amb 4.700 euros tot un any de funcionament de l'escola per a discapacitats d'Abancay. Hem de tenir en compte que una quantitat com aquesta és una gran inversió al Perú. Reunir-se i compartir experiències i plantejar-se d'ajudar a les persones sempre és ben rebut.

Col·laboradors:

Obra Social
"la Caixa"

Amb el suport de:

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Ajuntament de
la Seu d'Urgell

